

gruppens opfattelse stilles krav om, at hesten skal opdrages og oplæres, så den kan beherske visse grundlæggende discipliner. Føl bør således vænnes til håndtering på et tidligt tidspunkt.

Arbejdsgruppen har endvidere fundet, at der er behov for at præcisere, at oplæring, træning og brug af heste skal være tilpasset hestens alder, dens fysiske og psykiske kapacitet, så hesten beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

Desuden har arbejdsgruppen fundet, at hesten alene bør deltage i konkurrencer, hvis niveau svarer til hestens uddannelse og dens fysiske og psykiske udvikling, så hesten ikke presses til at deltage i konkurrencer over dens niveau.

Der henvises til kapitel IV, afsnit 8 i arbejdsgruppens rapport.

11.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan generelt tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter, hvorefter der er behov for, at heste kan stå opbundet uden tilsyn, eksempelvis med henblik på at modtage sygdomsbehandling, transport, tilridning mv. Som følge heraf foreslås det, at heste kan opbindes i op til to timer under tilsyn, såfremt formålet er at lære hesten at stå opbundet uden tilsyn. Når hesten har lært at stå opbundet, kan den opbindes i op til to timer uden tilsyn. Sker opbindingen i forbindelse med transport, stævner, dyrskuer mv., kan opbinding dog ske i længere tid end to timer.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det ikke være i strid med den foreslåede ordning, hvis der sker opbinding af hesten under tilsyn f.eks. to timer om formiddagen og derpå to timer om eftermiddagen i de tilfælde, hvor der måtte være særligt behov herfor. Der kan eksempelvis være tilfælde, hvor det er forbundet med særlige vanskeligheder at lære en hest at stå opbundet, og hvor opbinding i to timer dagligt ikke skønnes tilstrækkeligt.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at det er nødvendigt, at det i den daglige omgang med heste sikres, at unødigt stress for hesten undgås, samt at hesten lærer at være tryk ved og have tillid til mennesker og andre heste. Hertil kommer, at hesten er et stort og stærkt dyr. På denne baggrund kan Justitsministeriet tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om, at heste skal oplæres til at blive håndteret i en tidlig alder.

Endelig er Justitsministeriet enig i, at det er af stor betydning for hestens velfærd, at oplæring, træning og brug af heste tilpasses den enkelte hest, så hestens velfærdsmæssige behov tilgodeses bedst muligt.

Der henvises til § 5, stk. 2-4, og § 25 i lovforslaget, som med enkelte lovtekniske ændringer svarer til § 6, stk. 2-4, og § 25 i arbejdsgruppens lovudkast.

12. Brug og misbrug af præstationsfremmende midler og metoder

12.1. Arbejdsgruppens overvejelser

12.1.1. Præstationsfremmende midler og metoder, der alene anvendes med henblik på at fremme hestens præstationsevne, kan have stor betydning for de velfærdsmæssige forhold for hesten, idet sportshesten - ligesom topidrætsmanden - derved udsættes for et konstant pres for at yde bedre. Præstationsfremmende midler og metoder er således karakteriseret ved alene at have til formål at fremme hestens ydeevne frem for at forebygge eller helbrede. Arbejdsgruppen har fokuseret på grænsen mellem acceptable og de ikke-acceptable (eksempelvis doping) præstationsfremmende metoder.

Brug og misbrug af præstationsfremmende midler og metoder i hesteholdet skal efter arbejdsgruppens opfattelse ses på følgende baggrund:

I den daglige omgang med heste er der ofte situationer, hvor det i forbindelse med håndtering og indlæring er nødvendigt at benytte sig af visse hjælpemidler. Alt udstyr, som er i direkte kontakt med hesten, f.eks. bid, trense, sadel, sele, dækken og bandager, bør være tilpasset den enkelte hest og bør anvendes korrekt og vedligeholdes og til stadighed kontrolleres, idet udstyr, som ikke er korrekt tilpasset, anvendes forkert eller er dårligt vedligeholdt, kan medføre skader på hesten.

Udstyr som eksempelvis pisk, sporer, tøjler, tungebånd, næsebånd, hjælpetøjler, glidetøjler, indspændinger, diverse former for hovedtøj, hovedstænger, lukket hovedlag, ørevat, mv. kan i arbejdet med hesten benyttes til at hjælpe hesten til at forstå, hvad der kræves af den, og må i denne funktion betegnes som hjælpemidler. Benyttes udstyret derimod med henblik på at tvinge hesten til præstationer, som den endnu ikke forstår eller ikke kan udføre, f.eks. på grund af skader, må udstyret anses som tvangsmidler. I værste fald vil anvendelsen af disse tiltag reelt være mishandling af hesten.

Mange præstations- og konkurrenceheste er meget værdifulde, fordi de har gennemgået en lang og dyr træning/uddannelse, og desuden er de igennem avl i besiddelse af de rette evner. Hestenes placeringer i konkurrencer er en væsentlig del af dokumentationen af deres værdi og formåen. For flere trænere og for ryttere på alle niveauer er placeringen og de heraf afledte sponsorbidrag og pengepræmier en økonomisk